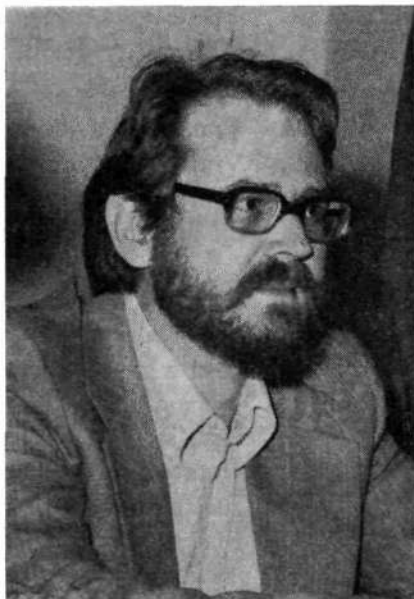

In tudi takšen je (bil) Kogojev pomen za slovensko glasbo: stal je na meji dveh svetov, umirajočega in komaj rojenega, romantičnega in novega, v sebi je nosil njuno muko in zalet, in živel ju je prav tisti čas, ko sta udarila po naši splašeni negibnosti. Rodil se je prezgodaj in prepozno, kot je pač usoda mnogih izjemnih duhov, ki predstavljajo mejnike. V bolečini smrtnih in porodnih krčev je iskal svojo podobo — sredi vseh tokov, iz njih in proti njim.

Marko
Kravos

Beseda ni konj

STATISTIČNO VZETO

Statistično vzeto
je človek
pol moški pol ženska
in sto odstotkov ljudi
živi od rojstva do smrti.
Pred tem in po tem
je človek
statistično neproduktiven

V povprečju smo stari
pod trideset let,
imamo po eno hlačnico
in eno nago ritnico.

Statistično
se zelo radi parimo:
zrel moški
seksualno oplazi
pet žensk.
Ženska gre s tremi,
povprečno,
a bolj kvalitetno,
statistično vzeto.

VRATA Vrata so, da jih zapiramo.
Vrata je treba zapirati.
Zapremo jih zato,
da jih lahko odpremo.

Vrata so odprtina hiše,
če so odprta.
Hiša z zaprtimi vrati
je zaprtina.
Hiša stoji,
vrata pa se vrtijo:
zdaj so odprta,
zdaj so zaprta,
zdaj je dan,
zdaj je noč.

PRAZNO Prazno ni polno
Prazno je polno praznega
Polno je polno do polnega

Polno se prazni
Prazno se polni
Nič ni popolnega

Ni polnega brez praznega
V polnem ni prostora
V praznem ni Nataše

CUNJA   Če postane človek cunja,
            ni kriva cunja,
            cunja ni človek.

Cunja ostane cunja
z dostojanstvom,
cunja je srečna.

Zakaj bi človek
ne smel biti cunja?

BESEDA NI KONJ   To je jasno,
                          beseda ni konj.
                          človek reče eno,
                          misli na drugo,
                          pa se sliši čisto drugače.

Dam besedo, častna beseda,
naj me strela udari,
če ni res.
Če morda ni, nisem jaz kriv,
kaj me boste za besedo prijemali,
kje imate dokaze,
kje je kaj napisano?

To so samo besede,
na besede ne dam nič.
Ne boste na eni besedi jahali,
jahajte na konju!
Vi meni konja,
jaz vam besedo,
prav?

JAZ O TEM   Jaz o tem ne vem,
                  me ni bilo zraven,
                  sem bil bolan,
                  sem šel na stranišče,

nisem nič videl.
 Jaz nočem s tem nič imet,
 kaj se ve, kaj se s tega skuha,
 ne bom nič rekel,
 naj rečejo drugi,
 ki se zdaj skrivajo.
 Jaz imam rad mir,
 naj se pokažejo mladi,
 ki še nimajo obveznosti.
 Jaz ne bom šel za druge v šmir,
 ko bojo drugi, bom tudi jaz:
 Franko, Cupo, Nadja in drugi.
 Se nič ne bojim,
 samo pameti in previdnosti je treba,
 ne pa proti vetru scat.
 Je boljše, da malo počakamo,
 kaj se ve, kaj je koristno in pametno,
 je treba načrtno in organizirano, praktično.
 Vsak se po svoje bori!
 Naj vsa stvar sama dozori,
 potem bomo videli,
 na katerem koncu prijeti.

LEVA, DESNA Tudi levičarji imajo dve roki,
 eno na levi in drugo na desni.
 In ko se med sabo pozdravljajo,
 katero od dveh si stisnejo?

Če bi gledala glava nazaj,
 bi bila levica na desni
 in desna roka na levi!
 Vse je odvisno od glave.

Človek brez levice
 je lahko levičar?
 In levičar brez glave?
 Je levičar ali desničar?

SLOVENSKA LIPA   Lepa je lipa bila, a nerodovitna.
Mehek les samo, zdravilen čaj
in pesniški navdih je dajala:
brezplodno je raslo slovensko drevo.

Zato smo na lipo cepili bučo,
ki zdaj koristno cveti in rodi.
Veter ji v vejah veselo buči
in buče na lipi pobožno donijo.

Zven teh rumenih zvonov
oznanja prek širnih planjav:
pod Triglávom slovenski je raj,
gaj bučnih lip in bučni čaj.

In vsi prašiči ob lipovi piči
postanejo lirični, pojejo v zboru
ob luninem svitu spomladi.
Zdaj vsako prase iz človekoljubja rase.

KLOBUK IN GLAVA   Najtrši del na človeku je glava,
težko jo stisneš ali nategneš:
zato ni vsak klobuk za kogarkoli,
v vsak klobuk gre samo prava glava.

To niso nogavice ali gate,
ki se raztegnejo in ki zajamejo
obline in štrline našega telesa,
to je orodje za gosposke poklone.

Ni pod klobukom odkritih ljudi
in brez klobukov tudi prav malo.
In lažje kot zares odprto glavo
ti čarodej izpod klobuka zvabi
belega zajca ali črno kravo.

O SNAGI   Zjutraj vsak dan si moraš umiti
                   ušesa, obraz in pazduhe in vrat.
                   Noge zvečer z žveplenim milom,
                   spolne zadeve pa raje po dvakrat
                   in vedno po uporabi.

                  Zobe vsaj trikrat krtači si dnevno,
                   glavo si peri vsak teden,
                   enako si reži še nohte.
                   Perilo in čevlji, obleka,
                   zrcalijo tvojo duševnost,
                   naj bodo zato bleščeči in čisti.

                  Kar ti ostane še časa,
                   posveti ga snagi v stanovanju,
                   preganjanju slabih duhov,
                   česanju in britju
                   ter drugim lepotnim posegom.

                  Tega se drži:
                   to je edini način,
                   da ne boš povzročal
                   socialnih nemirov
                   in da ostaneš res čist
                   in brez greha.

                  ZAJEC V GRMU   Funkcioniram,
                                   funkcijam,
                                   funkcijam:
                                   ne vem več, kako mi je ime.
                                   V tem grmu tiči zajec.

                  Govorim,
                   hitim,
                   dušim se:
                   tudi meni se piše čas, ne pa zgodovina.
                   V tem grmu tiči zajec.

Slep,
gluh
in sam:
bolj družbeno marljiv kot živ.
V tem grmu tiči zajec.

Ta zajec je pravi merjasec!

PRAVZAPRAV   Pol svojega življenja spim,
pol svojega spanja sanjam:
pol mojih sanj je v barvah,
polovica pa v belem na črni podlagi.
Napol verjamem, napol sem žalosten.

Pravzaprav ni prehudo,
pravzaprav niti predobro:
pravzaprav je zoprno samo to,
da nikoli ne veš, če je tema
samo odmor ali že konec filma.